

Brev från och till medlemmar av familjen Gjørwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjørwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

Den 27 Maj, Fredags-morgonen, Kl. 2 till 1.

8.

Min Egen Alda Käraste, Stafva.

Min första Tanke, när jag upvaknade, var,
jämte en välförnandes Söte, stald på Dig; och
huru kunde det vara annorlunda, då både Vi
och Du hafva så stor orsak, at taika Gud för
Din så lyckliga förbindelse med en så god och
älskvard Man, som så hjertinnerligen håller
af Dig, som sätter Din Framtid utom allt De,
kymmer, som jedar Dit sinne och kalla Din
lilla Person ipån den Omständighet och de Nöder,
hvarmed Du set Dina Föräldrar så ofta besvärade
och tryckte. Denna förbindelse har Du gjort vid
unga år: en ny välgjerning af den milda
Försynens Hand. Du kommer väl, åtminstone
för någon tid, at vistas på en främmande Ort;
men orten är glad och vacker; dock, hvad af allt
förmåst är: Du finner där en af din gamle Fars
älske och bästa Vänner, jag menar Herr Professor
Liden, som hjertligen emottager Dig med största
Ömhet, och hvilken Du vid alla tillfällen skal
bemöta med största Vördnad tilbaka, samt
utbe Dig den äran, at få kallas honore för
Din Farbror. Hör och lyd hans Råd uti allt.

Din gamle vördnadsvärde Svärfader, en Man
af det redeliga och christeliga Väsende, som
utmärkte våra Förfäder; bön Du med all Öfverlig
vördnad och lydighet upvakta; och när Du
bara

bara uti alla de Ting, som inom Huset
förekomma, begär Din Lindahls råd, så
blir Du et nytt medel, at inom detta hederliga
hus dels bibehålla, dels utbreda dugn och
sälhet.

Huru Du med både Din och min Lindahl
skal lefva behöfver jag visst icke säga Dig.
Din Hjerta säger Dig att detta nämnt. Gud
välfigne Eder och låte Eder länge lefva tillhopa!
Sagligen upfändas för Eder våra trogna förböner
til Gud för Eder gemensamma väl; och om
att går efter vår önskan, och snart fogades
ansluter skal det intet dröja länge, för än
söta Mamma och jag komma ner och fluta
Er lögge uti våra ömsa armar.

Til dert Hofhandlaren Kuhlman skal
Du förmåla alles vår ödmjuka Hälsning;
samt i synnerhet utbedja Dig hans heder,
vårda hus förtrogna råd och beständiga omgånge.

Skär hur Du, min söta Stafva, hela min
instruction. Följ den, så blifva mig en
dubbel kärdoter?

Det glädde oss intet litet, at Du fick et
så skönt väder til Din resa. — och uti
hvilken årtid gör Du icke nu denna resa?
uti din egen, den vackra, den all lifgifvande

Maji

Någi månad; och nu i dag hafve vi äfven en
skön Dag. Hela Naturen ler nu således at Dig
på alla fider och hälsar Dig: var Säll, var
Lycklig! njut lifvets Glädje, njut Vänskapens
Lön!

Kl. 9 sätta Söta Mor och Srite Louise sig
med mig i Sviten, för at köpa sig et nytt
Fot-Equipage i Skoporten, sedan den trofse
Käffaren vid Träsket så skamlöft bedragit
alla mina Samers Hopp, vandra häruppi
trösteligen af til den gode Martin, råka där
Lilla Pörr Carl, gå så til Kamfells Arends,
Komma sedan alla hem, dela där med oss
vår både Saknad och Glädje, -- ack! aldrig
glomma vi vår lilla Söta beskediga Stafva.
Om de begge käre Gosarne från Slaga kunna
komma med år visst. De skildes vid oss på
Adolf Fredric Torg. De hålla mycket mycket
af Dig, och --

Jag menar at du får några rader i
eftermiddag ifrån mina begge Stribris.
Adieu, Sötaste Stafva! Alltid är jag

Din

trogne och ömsjelsfulle Fader

Gjorwell

Townet s. v. p.

P. S. Lilla Stafva är så god och visar
detta Brev för Herr Professor Liden, såsom
et Creditiv ifrån mig till denne min gamle
trofaste Sändoförant; men då et välbe-
stäkt Creditiv icke kan vara utan sit
Insegel, så består detta uti en Kysse, som
Du ber få trycka på Furvor Lidens Mun.

J

Så Mår al Donit-domic anno
1700tta hem, at de g' fäma? Smissa
något; In vet utomde han det skulle
god om en eftermid. et på engary
helfer Frakmande al Smissa-darf.
De halva emedlehd aldrakste-
ligast Ende Själ drä Lindell.
Når Sår Mår nu hem, som gamle
but, hade han plorvat Et nej
denne till e Noma, som jag nu
nejber al Smissa-darf ifrån Sotdegge.